

[Jørgen Jensen]

i 60 års alderen, som var trætte og nedslidte, mulighed for at holde en pause et års tid og så gå ud og arbejde igen? Det havde der været mulighed for, men det er socialdemokratiet, der ikke vil.

Der havde også været mulighed for at ophæve eller i hvert fald udvide den begrænsning med hensyn til aktivitet, som ligger i bestemmelsen om de 200 timer. Det er socialdemokratiet, der ikke vil.

Derfor er det socialdemokratiet, der har ansvar for, ikke alene at man tager det næstbedste, men at man gennemfører nogle goder for en del af befolkningen og samtidig kynisk ofrer andre.

Honoré (KrF):

Det spørgsmål er blevet rejst fra tilhængerne af dette forslag, om man ved at forbedre vilkårene for nogle lønmodtagergrupper stiller andre lønmodtagergrupper ringere. Jeg mener, svaret på dette spørgsmål helt klart må være, at en forbedring for visse grupper i sig selv indebærer en forringelse for andre, fordi en gruppes vilkår må vurderes i sammenligning med andre gruppers tilsvarende vilkår. Giver man én gruppe lønmodtagere 10 kr. mere i timen end andre grupper, ja, så forringer man de andre gruppers vilkår tilsvarende. Det synes jeg må være helt indlysende.

Nu siger arbejdsministeren: hvis tjenestemændene gerne vil have efterløn, ja men så kan de jo bare forhandle det. LO-medlemmernes efterløn skal ikke være et resultat af en forhandling. Det skal være en forøring fra folketingets side. Ja men man må da se, at derigennem forringes tjenestemændenes vilkår væsentligt. Det vil da være højst usandsynligt, at denne forringelse ikke vil give sig udslag i krav fra tjenestemændene. Disse krav har som virkning, hvad fru Grethe Fenger Møller ganske rigtigt siger, at indkomstpolitikken svækkes yderligere.

Jeg synes virkelig, at gennemførelsen af dette forslag dokumenterer, at regeringen alligevel ikke mener det tilstrækkelig alvorligt med indkomstpolitikken.

Kurt Hansen (VS):

I min begrundelse for, hvordan VS vil stemme her ved tredjebehandlingen, fremhævede jeg en række af de ulemper, der er i

forslaget, samt de steder, hvor der er tale om direkte tilbageskridt. Det gælder ikke mindst i forbindelse med de ældre langtidsarbejdsløse over 60 år, hvor der ikke er gnost af frivillighed, for de får deres dagpengeperiode beskåret med 1 år i forhold til øvrige arbejdsløse. De har ikke noget krav på job, sådan som andre langtidsarbejdsløse har. Der er altså tale om nogle klare tilbageskridt.

Det er klart, at arbejdsministeren og regeringen og venstre og socialdemokratiet har nogle andre opfattelser af disse ting, end VS har, men jeg fremhævede ganske klart de negative sider i dette lovforslag og fremhævede, at der samtidig var nogle enkelte positive sider i det. Det er jo ikke noget nyt for regeringens arbejdsmarkedspolitik. Man har hele tiden taget nogle små forbedringer og nogle små forringelser og kogt dem sammen i lovforslag i stedet for at skille det betydelig mere ud, så vi kunne få mulighed for at komme med nogle mere klare markeringer, end det er muligt, når man koger det hele sammen, sådan som regeringen plejer at gøre det i arbejdsmarkedslvgivningen.

Derfor sagde jeg, at VS måtte undlade at stemme. Det er i sig selv et meget klart udtryk for, at vi ønsker at gå ind for de økonomiske forbedringer, der ligger for de ældre folk, som ønsker at træde tilbage fra arbejdsmarkedet, men at vi samtidig ikke ønsker at finde os i de nedskæringer og de forringelser, som skal ske for andre, og ikke kan acceptere de særdeles favorable vilkår, som SV-regeringen her er i gang med at tildele de selvstændige erhvervsdrivende.

Finansministeren (Heinesen):

Arbejdsministeren og hr. Glistrup har jo haft en ganske interessant meningsudveksling omkring fremskridtspartiets forslag til afskaffelse af enkepensionen og til beskæringer på invalidepensionsområdet. Det fremgik med al ønskelig tydelighed, at arbejdsministeren havde ret i, at det forholder sig således, at der skal foretages kraftige beskæringer i invalidepensionen og enkepensionen skal afskaffes i henhold til de ændringsforslag, hr. Glistrup stiller.

Derfor ville jeg i og for sig ikke have blandet mig i denne debat, hvis ikke det, hr. Glistrup præsterede i sit indlæg, var ganske typisk for, hvad fremskridtspartiet gør, hver